

organu administracji państwowej wniosek o skierowanie do pracy i na podstawie tego skierowania podjął pracę albo podjął pracę w tym terminie bez skierowania tego urzędu.

2. Żołnierzowi, który z ważnych przyczyn nie podjął poprzedniego zatrudnienia, wlicza się do okresu zatrudnienia w nowym zakładzie pracy, w zakresie uprawnień określonych w § 5 ust. 1, także czas zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym był pracownikiem w dniu powołania do służby wojskowej, jeżeli spełnił warunek określony w ust. 1.

3. Ważnymi przyczynami niepodjęcia przez żołnierza poprzedniego zatrudnienia są:

- 1) okoliczności powodujące rozwiązanie umowy o pracę, o których mowa w § 3 ust. 4;
- 2) rozwiązanie umowy o pracę, dopuszczalne w okresie między powołaniem do służby wojskowej a jej odbyciem, w razie upływu terminu trwania umowy o pracę zawartej na czas określony lub na czas wykonania określonej pracy albo likwidacji zakładu pracy;
- 3) zmiana, po zwolnieniu ze służby wojskowej, miejsca zamieszkania;
- 4) ubieganie się o zatrudnienie w miejscu zamieszkania lub w jego pobliżu, jeżeli przed powołaniem do służby wojskowej dojeżdżał do pracy z innej miejscowości;
- 5) niezapewnienie pracownikowi mieszkania przez zakład pracy, jeżeli obowiązek taki wynika z odrębnych przepisów lub zawartej umowy.

4. Jeżeli żołnierz nie może w terminie 30 dni od dnia zwolnienia ze służby wojskowej zgłosić wniosku o skierowanie do pracy albo podjąć pracy bez skierowania z przyczyn, o których mowa w § 4, termin ten uważa się za zachowany w razie zgłoszenia wniosku albo podjęcia pracy niezwłocznie po odzyskaniu zdolności do pracy lub ustaniu tych przyczyn.

§ 8. Uprawnienia przewidziane w § 5 i § 7 ust. 1 i 2 przysługują również żołnierzowi, który podjął zatrudnienie po upływie terminów określonych w § 2 ust. 1 oraz § 7 ust. 1 i 4 z powodu odbywania nauki zawodu w szkole lub na kursie, jeżeli:

- 1) naukę rozpoczął w terminie 3 miesięcy od dnia zwolnienia ze służby wojskowej;
- 2) zatrudnienie podjął nie później niż w ciągu 30 dni od ukończenia nauki.

§ 9. 1. Żołnierzowi, który podjął zatrudnienie w innych terminach niż określone w § 2 ust. 1, § 7 ust. 1 i 4 lub § 8, czas odbywania służby wojskowej wlicza

się wyłącznie do okresu zatrudnienia, od którego zależy wymiar urlopu wypoczynkowego oraz wysokość odprawy pośmiertnej. Przepis ten stosuje się również do żołnierzy, którzy nie podjęli poprzedniego zatrudnienia z przyczyn innych niż określone w § 7 ust. 3.

2. Jeżeli jednak żołnierz, o którym mowa w ust. 1, podjął zatrudnienie w ciągu 3 miesięcy od dnia zwolnienia ze służby wojskowej, czas odbywania tej służby wlicza się do okresu zatrudnienia, od którego zależy nabycie uprawnień do zasiłków rodzinnych. Żołnierzowi, który nie podjął poprzedniego zatrudnienia z przyczyn określonych w § 7 ust. 3, czas odbywania służby wojskowej wlicza się do okresu zatrudnienia w nowym zakładzie pracy również w zakresie uzyskania prawa do urlopu wypoczynkowego.

§ 10. 1. Żołnierz, który podjął zatrudnienie w terminie określonym w § 2 ust. 1, § 7 ust. 1 i 4, § 8 i § 9 ust. 2, nabywa prawo do urlopu wypoczynkowego za rok kalendarzowy, w którym podjął zatrudnienie w wymiarze proporcjonalnym do okresu zatrudnienia w tym roku, z zaokrągleniem w górę części dnia do pełnego dnia urlopu.

2. Urlop wypoczynkowy nie przysługuje jednak żołnierzowi, jeżeli został zwolniony ze służby wojskowej i podjął zatrudnienie w tym samym roku kalendarzowym, za który przed odejściem do służby urlop wykorzystał lub otrzymał ekwiwalent pieniężny za urlop nie wykorzystany.

§ 11. Uprawnienia określone w § 2—10 przysługują także żołnierzom zwolnionym z czynnej służby wojskowej pełnionej w razie wprowadzenia stanu bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa Państwa, ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny.

§ 12. 1. Dzień zwolnienia żołnierza ze służby wojskowej stwierdza odpowiedni wpis w wojskowym dokumencie osobistym.

2. Dzień zgłoszenia do urzędu właściwego terenowego organu administracji państwowej wniosku żołnierza o zatrudnienie stwierdza ten urząd.

§ 13. Zasady zaliczania okresu zasadniczej lub okresowej służby wojskowej albo przeszkolenia wojskowego osób podlegających wojskowemu szkoleniu studentów do okresu wstępnego stażu pracy lub wymaganej praktyki określają odrębne przepisy.;

- 2) w § 24 ust. 1 pkt 1 oznaczenie „§ 12 ust. 1 pkt 2” zastępuje się oznaczeniem „§ 1 ust. 1 pkt 3”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Juroszewicz

62

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 28 marca 1975 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków dotyczących składu, jakości i metod badania środków farmaceutycznych i artykułów sanitarnych.

Na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o środkach farmaceutycznych i odurzających oraz artykułach sanitarnych (Dz. U. z 1951 r. Nr 1, poz. 4 i z 1963 r. Nr 22, poz. 116) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 6 kwietnia 1971 r. w sprawie warunków dotyczących składu, jakości i metod badania środków farmaceutycznych i artykułów sanitarnych (Dz. U. Nr 9, poz. 97) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 pkt 3 po literze b) dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) w Suplemencie I z 1973 r. do Farmakopei Polskiej, wydanie IV”,

2) po § 1 dodaje się § 1a w następującym brzmieniu:

„§ 1a. Dalsze uzupełnienia do Farmakopei Polskiej będą zamieszczane w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *M. Słowiński*

63

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 20 marca 1975 r.

w sprawie najniższych kwot zasiłku pogrzebowego.

Na podstawie art. 41 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. Nr 47, poz. 280), art. 51a ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 6, z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i Nr 53, poz. 341, z 1973 r. Nr 38, poz. 225, z 1974 r. Nr 21, poz. 116 i 117, Nr 47, poz. 280 i Nr 50, poz. 321) oraz art. 40 ust. 3 ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników (Dz. U. z 1972 r. Nr 23, poz. 165, z 1974 r. Nr 21, poz. 117 i Nr 47, poz. 280, z 1975 r. Nr 5, poz. 31) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Najniższa kwota zasiłku pogrzebowego wynosi 5 000 zł, a w razie śmierci dziecka przed ukończeniem 2 lat — 3 000 zł.

2. Jeżeli koszty pogrzebu były niższe od kwot określonych w ust. 1 i zostały pokryte przez osobę inną niż małżonek, rodzice, dzieci, wnuki lub rodzeństwo, a osoba ta do chwili śmierci zmarłego nie pozostawała z nim we wspólnym gospodarstwie domowym — zasiłek pogrzebowy przysługuje w wysokości tych kosztów.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1975 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: *T. Rudolf*

64

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 15 marca 1975 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia wykroczeń, za które funkcjonariusze służby weterynaryjnej oraz gospodarki wodnej i melioracji podporządkowanej terenowym organom administracji państwowej upoważnieni są do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego.

Na podstawie art. 67 § 2 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 116 i z 1972 r. Nr 49, poz. 312) oraz w związku z § 1 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1971 r. w sprawie nadania funkcjonariuszom niektórych organów uprawnień do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego (Dz. U. Nr 35, poz. 308) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 27 czerwca 1974 r. w sprawie określenia wykroczeń, za które funkcjonariusze służby weterynaryjnej oraz gospodarki wodnej i melioracji podporządkowanej terenowym organom administracji państwowej upoważnieni są do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego (Dz. U. Nr 25, poz. 151) § 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Funkcjonariusze służby gospodarki wodnej i melioracji podporządkowanej terenowym organom administracji państwowej upoważnieni są do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w:

1) art. 80, 155 i 156 Kodeksu wykroczeń (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 114),

2) art. 59 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 38, poz. 229),

3) art. 126, 127, 128 ust. 1 pkt 1, 2 i 5, art. 129 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230).”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *K. Barcikowski*